

hvilken metode man anvender, det er et spørgsmål om, at det sker. Og jeg synes, det er et manglende lederskab fra regeringens side, hvis man, når man sidder med et stabilt flertal, ikke bruger de muligheder, der er, til at ændre på systemet, i det her tilfælde skattesystemet. Man ved, at man burde gøre det, og man ved, at det vil løse en række problemer, herunder øge arbejdsudbudet og skabe ekstra råderum, der gør, at vi har flere ressourcer til velfærdsopgaverne på en forsvarelig og ansvarlig økonomisk måde.

Så ser man selvfølgelig også, at regeringen nu er gået ind i en fase af sit politiske liv, som er karakteriseret ved overskriften kvalitetsreform. Alle partier har åbenbart været ude i institutionerne og er blevet kloge af det, og jeg er enig i, at det er imponerende, hvad der ydes på trods af benspænd og bureaukrati herfra. Men det er alligevel bemærkelsesværdigt, når man tænker over det, at regeringen på sjette år har haft ansvaret for den offentlige sektor, og nu skal der altså kvalitet til. Man skulle jo gå ud fra, at en regering og myndighederne i det hele taget hver dag sikrede den højest mulige kvalitet i den offentlige sektor. Hvem skulle ellers tage ansvaret for det? Men her er der altså en ren tilståelses-sag. Det har regeringen forsømt, så nu skal der virkelig en kvalitetsreform til. Det er jo sådan set meget banalt og almindeligt.

Men vi vil gerne være med, og jeg vil gerne pege på nogle forhold, som er interessante. Vi kan se det i både regeringens egne udgivelser og også i Rockwool Fonden, der har lavet et stykke arbejde omkring hjemmehjælpen, ældreplejen, og der viser det sig, at der er ansat 8.000 flere fuldtidsmedarbejdere i ældreplejen fra 2000 til 2006. Men det overraskende er, at man ikke i hjemmehjælpsstatistikken kan se, at der er sket en stigning i serviceniveauet, f.eks. ved at der er flere, der omfattes af ældreplejen, og man kan heller ikke se, at der er en stigning i de leverede timer til hjemmehjælp. Det vil sige, at der er 8.000 flere medarbejdere, og de er åbenbart brugt til rent bureaukrati, og det tror jeg gerne, for regeringen har bestemt sig for, at der skal være valgmulighed af hjemmehjælp. Det er vi i Det Radikale Venstre enig i. Men – og nu kommer der virkelig en seriøs bøn til regeringen – kunne man ikke lade kommunerne selv om, hvordan de vil skabe den valgmulighed? Behøver man diktere et kæmpe bureaukrati herinde fra om, at der skal være valgmulighed mellem en privat ansat og en offentligt ansat hjemmehjælp? Ligger der ikke en skjult dagsorden un-

der det, som giver et unødigt bureaukrati? Lad dog kommunerne selv sikre, at den enkelte hjemmehjælpsmodtager selv kan have indflydelse på, hvem der bliver hjemmehjælp hos den enkelte. Så vil vi undlade at skose regeringen for dens bureaukrati.

Til allersidst vil jeg gøre opmærksom på noget, som jeg synes er trist. I det forslag til vedtagelse, som regeringen og Dansk Folkeparti har fremsat, står der i næstsidste afsnit:

Kl. 19.25

»Folketinget ser frem til, at der ved den kommende kvalitetsreform sikres forbedringer af kvaliteten specifikt inden for sundhed, ældrepleje samt børnepasning.«

Hvad i alverden skal der ske med folkeskolen? Folkeskolen, som er udsat for det mest afsindige bureaukrati, der er kendt i mands minde eller nogen sinde er set i folkeskolen, lider under, at kræfterne bruges på alle mulige andre ting end det, der er folkeskolens egentlige opgave, nemlig undervisning.

Så derfor håber jeg, at det her er en forglemmelse, og det forventer jeg da at der bliver taget hånd om. Ellers så får vi lange diskussioner om, hvad den kvalitetsreform skal omhandle.

Formanden:

Der er en række medlemmer, som har bedt om korte bemærkninger til ordføreren. Det er hr. Jacob Jensen, fru Ellen Trane Nørby, hr. Erling Bonnesen, hr. Kristian Pihl Lorentzen, hr. Flemming Damgaard og hr. Martin Henriksen.

Det er først hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning til ordføreren.

(Kort bemærkning).

Jacob Jensen (V):

Nu var fru Marianne Jelved i sit indlæg her lidt efter, hvorvidt statsministeren og dermed regeringen kunne garantere et skattestop efter valget. Jeg kan se rundt i Folketingssalen her, og jeg kan også se uden for disse tykke mure og konstatere, at der i hvert fald er bred opbakning i regeringspartierne og Dansk Folkeparti og vistnok også hos Socialdemokraterne, selv om det måske ikke er helt helhjertet for næste valgperiodes vedkommende.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge fru Marianne Jelved i forhold til det, De Radikale lægger op til, nemlig om fru Marianne Jelved føler, at det er et solidt politisk grundlag eventuelt at gå ind i et regeringssamarbejde på baggrund af, for jeg går stadig væk ud fra, at De Ra-